

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาซ้ำของ
 ผู้ป่วยกลุ่มอาการหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน
 ผู้วิจัย สุนีย์ เอี่ยมศิรินุกุล
 ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)
 คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
 สมจิต หนูเจริญกุล , วท.บ. (พยาบาล), M.S.N., Ph.D.
 ครรชิต ลิขิตธนสมบัติ , พ.บ., M.R.C.P.
 วันที่สำเร็จการศึกษา 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

บทคัดย่อ

ภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เป็นสาเหตุการตายที่สำคัญในประเทศไทย การได้รับการรักษาที่รวดเร็วเมื่อเกิดอาการช่วยลดการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ และลดภาวะแทรกซ้อนต่างๆที่ตามมา แต่ปรากฏว่าผู้ป่วยส่วนหนึ่งจะมารับการรักษาช้า การช่วยเหลือให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุดจากการรักษาเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจึงต้องทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาซ้ำของผู้ป่วยก่อน เพื่อหาแนวทางให้ความช่วยเหลือได้เหมาะสม

ดังนั้นการวิจัยเชิงบรรยายครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงระยะเวลาต่างๆตั้งแต่เกิดอาการของโรคจนได้รับการรักษาเฉพาะที่โรงพยาบาล ของผู้ป่วยกลุ่มอาการหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน และปัจจัยที่แตกต่างกันระหว่าง ผู้ป่วยกลุ่มที่มารับการรักษาเร็วและกลุ่มที่มารับการรักษาช้า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน และผู้ป่วยอาการเจ็บหน้าอกชนิดไม่คงที่ ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยซีทียูและหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลรามธิบดี หอผู้ป่วยซีทียู โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลกรุงเทพและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2539 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2540 จำนวน 100 ราย โดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูลซึ่งประกอบด้วยลักษณะส่วนบุคคล บุคลิกภาพแบบเอ ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคหัวใจขาดเลือด ความรู้เกี่ยวกับโรคหัวใจขาดเลือดในอดีต ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต ลักษณะอาการของโรคในปัจจุบัน และการตัดสินใจและกิจกรรมที่ผู้ป่วยกระทำก่อนมารับการรักษา เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และให้ผู้ผู้ป่วยทำแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows (Release 6.0)

ผลการวิจัยพบว่า ค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เกิดอาการจนตัดสินใจไปรับการรักษากับ 2 ชั่วโมง ค่ามัธยฐานของระยะเวลาเดินทางเท่ากับ 37 นาที ค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เกิดอาการจนมาถึงโรงพยาบาลเท่ากับ 3 ชั่วโมง 47 นาที ค่ามัธยฐานของระยะเวลาจากหน่วยฉุกเฉินจนเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยซีซียู/หอผู้ป่วยอายุรกรรมเท่ากับ 1 ชั่วโมง 40 นาที ค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เมื่อถึงโรงพยาบาลจนได้รับการรักษาที่หน่วยฉุกเฉินเท่ากับ 29 นาที ค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เมื่อถึงโรงพยาบาลจนได้รับการรักษาที่หอผู้ป่วยซีซียู/หอผู้ป่วยอายุรกรรมเท่ากับ 2 ชั่วโมง 46 นาที ค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เกิดอาการจนได้รับการรักษาเฉพาะที่หน่วยฉุกเฉินเท่ากับ 4 ชั่วโมง 30 นาที และค่ามัธยฐานของระยะเวลาตั้งแต่เกิดอาการจนได้รับการรักษาเฉพาะ ที่หอผู้ป่วยซีซียู/หอผู้ป่วยอายุรกรรมเท่ากับ 7 ชั่วโมง 25 นาที

ปัจจัยที่พบในผู้ป่วยกลุ่มที่มารับการรักษาช้า แตกต่างจากกลุ่มที่มารับการรักษาเร็ว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 คือ 1) เพศหญิง 2) การมีประวัติเจ็บแน่นหน้าอก 3) ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นอาการเจ็บหน้าอกชนิดไม่คงที่ 4) การรับรู้ว่าการที่เกิดขึ้นไม่ต้องรีบไปรับการรักษา 5) การอยู่คนเดียวขณะเกิดอาการ และ 6) การกระทำกิจกรรมอื่นคือ ไม่ทำอะไรนอนพัก รักษาเอง ไปคลินิก แทนที่จะไปรักษาที่โรงพยาบาลทันทีเมื่อเกิดอาการครั้งแรก ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูล เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือให้ผู้ป่วยกลุ่มอาการหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันได้รับการรักษาเร็ว เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการรักษา